

“Τας νουμηνίας υμών ουκ ανέχομαι”

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Έναρξη της Μ. Τεσσαρακοστής σήμερα και η Εκκλησία μας πλαισιώνει το πλούσιο υμνογραφικό της έργο με ένα σπουδαίο βιβλικό κείμενο: Στο σημερινό όρθρο τοποθετείται ένα απόσπασμα από το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα (α΄, 1-20), στο οποίο περιγράφεται πώς ο Κύριος “βλέπει” τις κατά τα άλλα ευσεβείς πράξεις του εκλεκτού Του Ισραήλ. Η σοφή εκκλησιαστική τάξη θέλει, με άλλα λόγια, να μας υπενθυμίσει αυτό που ανέφερε προχθές ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης, στον Κατηχητήριο Λόγο του επί τη ενάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής: “Η άσκησις πραγματοποιείται ΚΑΙ διά του περιορισμού των τροφών, δηλονότι της νηστείας, αλλά κυρίως διά της αποχής από τό κακόν”. Ας αφήσουμε όμως το ίδιο το κείμενο να μιλήσει, όπως το παραθέτουμε στη συνέχεια στο πρωτότυπο και τη μετάφρασή του.



Ὁρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ Εἰζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ἄκουε οὐρανέ καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν. ἐγὼ βουὸν τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἐγὼ καὶ ὁ λαός με οὐ συνήκεν. οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαός πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι· ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. τί ἐτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην. ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα οὔτε μῶλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἐστὶν μάλαγμα ἐπιθῆναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους. ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσι αὐτήν, καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη· καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σοδομα ἀν' ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γομορρα ἀν' ὠμοιώθημεν. – Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ λαός Γομόρρας. τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι, οὐδέ ἀν' ἐρχησθε ὀφθῆναι μοι. τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθαι· ἐάν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστὶ· τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ ἀργίαν καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς εορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας ὑμῶν πρὸς με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐάν πληθύνητε τὴν

δέησιν, ουκ εισακούσομαι υμών· αι γαρ χείρες υμών αίματος πλήρεις. λούσασθε και καθαροί γίνεσθε, αφέλετε τας πονηρίας από των ψυχών υμών απέναντι των οφθαλμών μου, παύσασθε από των πονηριών υμών, μάθετε καλόν ποιείν, εκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε αδικούμενον, κρίνατε ορφανώ και δικαιώσατε χήραν· και δεύτε διαλεχθώμεν, λέγει Κυριος· και εάν ώσιν αι αμαρτίαι υμών ως φοινικούν, ως χιόνα λευκανώ, εάν δε ώσιν ως κόκκινον, ως έριον λευκανώ. και εάν θέλητε και εισακούσητέ μου, τα αγαθά της γης φάγεσθε· εάν δε μη θέλητε, μηδέ εισακούσητέ μου, μάχαιρα υμάς κατέδετα· το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταύτα.

(μετάφρ. υπό Ι.Θ. Κολιτσάρα):

Αποκαλυπτικά οράματα, τα οποία εκ μέρους του Θεού είδε και ήκουσεν ο Ησαΐας, ο υιός του Αμώς, εναντίον της Ιουδαίας και ειδικώτερον εναντίον της Ιερουσαλήμ κατά το διάστημα της βασιλείας του Οζίου, του Ιωάθαμ, του Αχαζ και του Εζεκίου, οι οποίοι εβασίλευσαν στο βασίλειον της Ιουδαίας.

Ακου συ, ουρανό, και βάλε εις τα αυτιά σου συ, η γη, διότι ο Κυριος ελάλησε και είπεν· υιούς εγέννησα και εδόξασα, εκείνοι όμως με ηρνήθησαν.

Το βόϊδι γνωρίζει τον ιδιοκτήτην του και ο όνος γνωρίζει την φάτνην, ιδιοκτησίαν του κυρίου του· ο ισραηλιτικός όμως λαός δεν με αναγνωρίζει ως κύριόν του, δεν έχει ούτε στοιχειώδη κατανόησιν δι'εμέ.

Αλλά αλλοίμονον εις σε, έθνος αμαρτωλόν, λαε, που είσαι γεμάτος αμαρτίας, απόγονοι πονηρών προγόνων, υιοί παράνομοι. Εγκατελείψατε τον Κυριον και έτσι παρωργίσατε τον άγιον Θεόν εναντίον σας.

Διατί εξακολουθείτε να πληγώνεσθε-αν και δεν έμεινε πλέον υγιές μέλος επάνω σας-προσθέτοντες αμαρτίας εις τας αμαρτίας; Ολόκληρος η κεφαλή σας εξ αιτίας των αμαρτιών σας έχει κατακυριευθή από τον πόνον και πάσα καρδιά έχει πλημμυρίσει από την οδύνην και την λύπην.

Από τα πόδια έως το κεφάλι σας δεν απέμεινεν άρτιον και υγιές μέρος. Δεν υπάρχει απώς ένα τραύμα εδώ, ένας μώλωψ εκεί, μία μολυσμένη πληγή άλλού· όλον το σώμα σας είναι μία πληγή και έτσι δεν είναι δυνατόν, να τεθή ένα κατάπλασμα επάνω εις τας πληγάς, ούτε λάδι, ούτε επίδεσμοι.

Εξ αιτίας των αμαρτιών σας η χώρα σας έμεινεν έρημος από κατοίκους, αι πόλεις έχουν παραδοθή στο πυρ, τους καρπούς της χώρας σας κατατρώνουν οι ξένοι εμπρός εις τα μάτια σας, και έτσι η χώρα σας έχει ερημωθή από τους κατοίκους και τα αγαθά της· έχει καταστραφή από ξένους λαούς.

Η δε πόλις Σιών, την οποίαν ως κόρην μου αγαπούσα, θα εγκαταλειφθή, όπως εγκαταλείπεται η πρόχειρος θερινή καλύβη μετά τον τρυγητόν της αμπέλου, και όπως εγκαταλείπεται το πρόχειρον οπωροφυλάκιον εις αγρόν αγγουριών· όπως εγκαταλείπεται από τους κατοίκους της μία πολιορκημένη πόλις.

Εάν δε ο Κυριος των δυνάμεων, ο παντοκράτωρ δεν άφηνε μεταξύ μας μίαν κάποιαν εκλεκτήν μερίδα ιδικών του ανθρώπων, θα εγινόμεθα ωσάν τα Σόδομα και θα ωμοιάζαμεν ωσάν τα Γόμορρα δια τας αμαρτίας και την διαφθοράν μας.

Ακούσατε, λοιπόν, τα λόγια του Κυρίου σεις, οι άρχοντες, οι οποίοι δια τας ιδικάς σας αμαρτίας και τας αμαρτίας του λαού σας αξίζει να ονομάζεσθε άρχοντες Σοδόμων. Δώστε προσοχήν στον νόμον του Θεού σεις, ο λαός, που ομοιάζετε με τον λαόν της Γομόρρας.

Ο Κυριος λέγει· “τι να το κάμω εγώ το πλήθος των θυσιών σας; Είμαι γεμάτος και εχόρτασα από θυσίας ολοκαυτωμάτων κριών, που μου προσφέρετε. Δεν θέλω πλέον ούτε το λίπος των αμνών ούτε το αίμα των ταύρων και των τράγων.

Ούτε θέλω να έρχεσθε κατά τας τρεις μεγάλας εορτάς και να παρουσιάζεσθε ενώπιόν μου στον ναόν με τας προσφοράς και τας θυσίας σας. Ποιός εζήτησεν αυτά από τα χέρια σας; Δεν θα σας επιτρέψω, λοιπόν, να πατήσετε την αυλήν του ναού μου.

Εάν μου προσφέρετε, δια τον τύπον μόνον, θυσίαν σημιγδαλιού, είναι ματαία και άχρηστος δια σας αυτή η προσφορά. Και αυτό ακόμη το ευώδες θυμίαμα είναι σιχαμερόν εις εμέ, όταν δεν συνοδεύεται από καθαρότητα καρδιάς. Δεν θα ανεχθώ πλέον την εορτήν της πρώτης εκάστου μηνός, ουδέ καν και την ημέραν του Σαββάτου, ούτε την μεγάλην και επισημον εορτήν του Εξιλασμού. Τας νηστείας σας και τας αργίας των εορτών σας

και τας εορτάς εκάστης πρώτης του μηνός και τας άλλας εορτάς σας αποστρέφεται η ψυχή μου. Σας εχόρτασα, μου εκαθίσατε στο στομάχι, δεν θα ανεχθώ πλέον τας αμαρτίας σας.

Οταν υψώνετε ικετευτικές τας χείρας σας προς εμέ και ζητήτε την βοήθειάν μου, εγώ θα γυρίζω αλλού τα μάτια μου από σας με αποστροφήν. Και εάν πολλαπλασιάσετε και παρατείνετε τας δεήσεις σας, δεν θα σας ακούσω, διότι τα χέρια σας είναι γεμάτα από αίματα αθώων.

Λουσθήτε, λοιπόν, στο λουτρόν της μετανοίας, γίνετε εσωτερικώς καθαροί, αφαιρέσατε τας πονηρίας και τα αμαρτωλά πάθη από τας ψυχάς σας, ώστε να

είσθε καθαροί ενώπιόν μου. Παψετε πλέον τας πονηρίας σας.

Μαθετε και συνηθίσατε να κάμετε το καλόν, επιδιώξατε με όλην σας την καρδίαν το δίκαιον, σώσατε από τα χέρια του άδίκου αυτόν, ο οποίος αδικείται, αποδώσατε το δίκαιον στο ορφανόν, δώσατε δικαιοσύνην εις την αδικουμένην χήραν.

Και με αυτήν την μετάνοιαν και τας καλὰς αποφάσεις σας, ελάτε να συζητήσωμεν, λέγει ο Κύριος. Και εάν αι ψυχαί σας εξ αιτίας των αμαρτιών σας είναι ερυθραί, εγώ θα τας καταστήσω λευκάς ωςάν το χιόνι. Εάν δε είναι ακόμη περισσότερον κατακόκκιναι, εγώ θα τας κάμω λευκάς ωςάν το μαλλί των προβάτων.

Εάν δε θελήσετε και με ακούσετε και συμμορφωθήτε προς τας εντολάς μου, θα φάγετε πλούσια τα αγαθά της γης.

Εάν όμως δεν θελήσετε και δεν με υπακούσετε και απομακρυνθήτε από εμέ, η μάχαιρα των εχθρών σας θα σας καταφάγη". Το στόμα του Κυρίου είναι εκείνο, το οποίον διεκήρυξεν αυτά και θα γίνουν όπως τα είπε.